

dzenia Ministra Skarbu z dnia 14 marca 1930 r. o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 276),

- b) podanie o zastosowanie ulgi celnej będzie złożone w przeciągu dni 30 od chwili ostatecznego ustalenia wyniku rewizji danego towaru.

Jeżeli petent wystąpi o ulgę celną przed sprowadzeniem towaru, lecz ocli go za cłem normalnem, zanim zostanie wydane pozwolenie na ulgową odprawę celną, to w takich wypadkach zwrot różnicy cła może nastąpić na skutek podania petenta, złożonego w przeciągu 30 dni od chwili przyznania ulgi celnej wraz z deklaracją celną (kwitem celnym) oraz z dowodami, stwierdzającymi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem tożsamość towaru.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia i obowiązuje do dnia 10 października 1933 r. włącznie.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakoniecznikow-Klukowski

405.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 lipca 1933 r.

w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1932 r. o obrocie solą.

Na podstawie §§ 2 i 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043) oraz artykułów 10, 12 i 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny“ (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 497) zarządzam co następuje:

§ 1. § 54 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1932 r. o obrocie solą (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 609) otrzymuje następujące brzmienie:

„Prawa i obowiązki koncesjonariuszów, posiadających koncesje na wolne składy soli, wydane przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, normowane będą w okresie do dnia 31 grudnia 1933 r. na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 listopada 1930 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 686) z następującymi zmianami:

a) decyzje co do cofania i wygasania koncesji na wolne składy soli należeć będą do Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego,

b) koncesjonariusze wolnych składów soli pobierać będą w okresie od 1 sierpnia do 31 grudnia 1933 roku od sprzedanej soli kuchennej następujące rabaty handlowe: 6% ceny sprzedanej soli za sprzedaż z wolnego składu do 50 tonn miesięcznie, 5% za sprzedaż dalszych 50 do 100 tonn miesięcznie, 4%

za sprzedaż dalszych 100 do 200 tonn miesięcznie i 3% za sprzedaż ponad 200 tonn miesięcznie.

Z dniem 31 grudnia 1931 roku koncesje na wolne składy soli, wydane przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, o ile na mocy dotychczasowych przepisów wcześniej nie wygasną lub nie zostaną cofnięte, wygasają.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

406.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 14 lipca 1933 r.

w sprawie zwrotu ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słołu.

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę standaryzowanych: zbóż, produktów przemiału i słołu, wytworzonych w kraju, przyznaje się zwrot ceł, uiszczonych za sprowadzone z zagranicy i zużyte do wytwarzania tych towarów nawozy, materiały pomocnicze i urządzenia, według następujących norm:

1) za 100 kg pszenicy, żyta i jęczmienia	zł 6.—
2) za 100 kg owsa	„ 4.—
3) za 100 kg mąki (poz. tar. celnej przywozowej 3 p. 1):	
a) pełnej (bez zawartości otrąb)	„ 10.—
b) innej (śrutowej, półśrutowej, ostatniej i t. p.)	„ 8.—
4) za 100 kg kaszy jęczmiennej (poz. tar. celnej przywozowej 3 p. 2 lit. a)	„ 12.—
5) za 100 kg słołu (poz. tar. celnej przywozowej 3 p. 3)	„ 3.—

§ 2. Postanowienie wymienione w § 1 rozporządzenia niniejszego nie ma zastosowania do pszenicy, żyta, jęczmienia i owsa, wyprodukowanych w polskiej części Górnego Śląska, a wywożonych do niemieckiej części Górnego Śląska w myśl postanowień art. 218 polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 371).

§ 3. Zwrot cła z tytułu wymienionego w § 1 rozporządzenia niniejszego uskutecznia się na podstawie kwitów wywozowych, wystawianych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy celne, po stwierdzeniu wywozu towarów zagranicę, na mocy zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 4. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, ważne są w przeciągu miesiąca od daty ich wystawienia i służą do otrzymania w gotówce przyznanego zwrotu cła. Do wypłaty tegoż upoważnione są urzędy celne w Warszawie, Poznaniu i Lwowie.

§ 5. Wykaz organizacji eksportowych, uprawnionych do otrzymywania i wydawania zaświadczeń,

wymienionych w § 3, ustala Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i ogłasza w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1933 r. i obowiązuje aż do odwołania, przyczem rozporządzenie odwołujące zostanie ogłoszone przynajmniej na trzy miesiące przed wygaśnięciem terminu obowiązywania rozporządzenia niniejszego.

Z dniem 1 sierpnia 1933 r. tracą moc obowiązującą rozporządzenia: z dnia 26 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 716), z dnia 21 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 957) oraz z dnia 21 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 153).

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakonecznikow - Klukowski

407.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 2 czerwca 1933 r.

o terminie wejścia w życie postanowień art. 1 punkty: 1, 10 — 14 i 53 ustawy z dnia 17 marca 1933 r. o zmianie ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 17 marca 1933 r. o zmianie ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 299) zarządzam co następuje:

§ 1. Postanowienia art. 1 punkty: 1, 10 — 14 i 53 powołanej wyżej ustawy, zmieniające dotychczasowy tryb prowadzenia rejestru 18-letnich i spisu poborowych, wejdą w życie z dniem 1 lipca 1934 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1934 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

408.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 10 czerwca 1933 r.

o wymianie not, dotyczących zatwierdzenia układu między Rzeczpospolitą Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem celem uchylecia dwukrotnego opodatkowania w zakresie opłat stemplowych od weksli (podatku wekslowego), podpisanego w Gdańsku dnia 29 maja 1929 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu art. 5 układu między Rzeczpospolitą Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem celem uchylecia dwukrotnego opodatkowania w zakresie opłat stemplowych od weksli (podatku wekslowego), podpisanego w Gdańsku dnia 29 maja 1929 r. i zatwierdzonego ustawą z dnia 15 lutego 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 107), wymiana not, dotyczących zatwierdzenia powyższego układu, nastąpiła w Gdańsku w dniu 8 kwietnia 1933 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

409.

U K Ł A D

między Rzeczpospolitą Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem celem uchylecia dwukrotnego opodatkowania w zakresie opłat stemplowych od weksli (podatku wekslowego).

Rzeczpospolita Polska i Wolne Miasto Gdańsk celem zapobieżenia dwukrotnemu opodatkowaniu w zakresie opłat stemplowych od weksli (podatku wekslowego), postanowiły zawrzeć co do tego układ i zamianowały w tym celu swymi pełnomocnikami:

Rzeczpospolita Polska:

Pana Stefana LALICKIEGO, Zastępcę Komisarza Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Gdańsku,

Pana Edwarda WERNERA, Naczelnika Wydziału w Ministerstwie Skarbu;

Wolne Miasto Gdańsk:

Pana Dr. KAMNITZERA, Senatora Finansów Wolnego Miasta Gdańska,

k którzy po wzajemnej wymianie swych pełnomocnictw oraz po stwierdzeniu, iż są tak co do treści, jak i formy odpowiednie, umówili zgodnie co następuje:

A B K O M M E N

zwischen der Freien Stadt Danzig und der Republik Polen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Wechselsteuer (Wechselstempelabgabe).

Die Freie Stadt Danzig und die Republik Polen haben zwecks Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Wechselsteuer (Wechselstempelabgabe) beschlossen, diesbezüglich ein Abkommen abzuschliessen und zu diesem Zwecke als ihre Bevollmächtigten bezeichnet:

Die Freie Stadt Danzig:

Herrn Dr. KAMNITZER, Finanzsenator der Freien Stadt Danzig;

Die Republik Polen:

Herrn Stefan LALICKI, Stellvertreter des Generalkommissars der Republik Polen in Danzig, Herrn Edward WERNER, Abteilungschef im Finanzministerium,

die nach gegenseitigem Austausch ihrer Vollmachten und der Feststellung, dass dieselben sowohl ihrem Inhalte als auch ihrer Form nach richtig sind, übereinstimmend folgendes vereinbart haben: